

Eredményesség a misszióban

- az örökkévalóság szempontjából

„A Wycliffe Bibliafordítókkal szolgáló Bob és Barbara Campbell közel 30 évet élt és dolgozott a braziliai Jama Majee indiánok között. Bár a korábban íratlan nyelvet írásba foglalták, az írás- és olvasásoktatás lehetetlennek tűnt, mert az emberek nem voltak hajlandóak egyetlen kifejezést sem megismételni, amit egy másik személy mondott ki, mivel féltek a szellemektől és az átkoktól. Ahogy az évek évtizedekké nőttek, látva a kis eredményt, az emberek kérdezték, van-e értelme folytatni a munkát. Megéri ez a sok munka ezért a kis népcsoportért?” (Részlet az Ige Ereje – Power of the Word - című Wycliffe filmből)

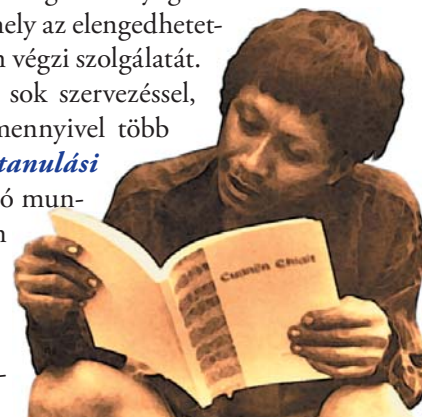

Felgyorsult világban élünk. A reklámok, gyorséttermek mind azt sugallják, hogy mindent azonnal megkaphatunk. Instant kávéporból azonnal egy gőzölgő csésze kávé varázsolható elő, a pillanatragasztó azonnal megjavítja, ami eltört. Mobiltelefonunkon bármikor elérhetünk másokat, és mi is állandóan elérhetőek vagyunk. Akik használják az Internetet, nap mint nap szembesülnek azzal a ténnyel, hogy kényelmesen szinte bármilyen információ azonnal elérhető, csak egy kattintás és már ott is van előttünk a képernyőn. Modern világunk siker- és eredménycentrikus. A sportban azonnali sikereket, eredményeket kell elérni, az üzleti életben a vállalkozás elindítása után rögtön profitot illik felmutatni, különben megkérdőjeleződik **hitelességünk, tehetségünk, életrevalóságunk**. Talán nem vesszük észre, de szépen, óvatosan keresztyén gondolkodásunkba is beférkőzi magát a túlzott eredménycentrikus gondolkodás. Igazából nincs abban semmi rossz, ha a szolgáltatásban célokat tűzünk ki magunk elé, tudjuk, hová akarunk eljutni és szeretnénk látni, hogy ezek a célok megvalósulnak. A probléma a túlzott elvárásokkal van.

A Wycliffe Bibliafordítók speciális szolgálatára, annak jellegéből adódóan, nem az azonnali eredmények elérése jellemző. Időnként hallani lehet egy-egy megjegyzést, hogy egy munkatársunk már évek óta a missziós mezőn van, mégsem tudott eddig felmutatni semmi említésre méltót a szolgálata során. „Valóban megéri őt ott tartani? Hiszen még senki sem tért meg a munkája által és egyébként a bibliafordítás is olyan lassan halad. Tényleg hasznosan tölti az idejét a misszionárius?” Vizsgáljuk meg, mennyire reálisak ezek a vélemények. Valóban ugyanazoknak a „rendezői elveknek” kell vezérelniük a külmisziós munka értékelését is, amelyek a nyugati fogyasztói társadalmakat vezérlik? Mi is a siker és az eredmény valójában? Amíg egy Wycliffe-missionárius eljut oda, hogy valóban „produktív” válik, bizony nagyon sok idő telik el. De mit is csinálnak a munkatársaink ezalatt az „elfecséreltnek” tűnő idő alatt?

Amíg egy Wycliffe-munkatárs kijut a missziós mezőre, akár már többéves felkészülési időszak is állhat mögötte. Addigra **elvégezte teológiai és nyelvészeti tanulmányait**, összegyűjtötte a szolgálata anyagi hátterét biztosító **támogatást** és megszervezte azt a **lelki támogató háttér** is, amely az elengedhetetlen imatámogatást biztosítja majd számára, mialatt egy idegen kultúrában végzi szolgálatát. Gondoljunk csak bele, hogy akár egy rövid külföldi üdülés is milyen sok szervezéssel, előkészítéssel jár. Egy többéves külmisziós útra való elindulás előtt mennyivel több **hivatalos ügyet** kell elintézni. Kevésbé értékeljük ezt, de a **felkészülési, tanulási fázis** éppen olyan fontos része a szolgáltatásnak, mint a missziós mezőn való munkálkodás. Bibliafordító missionáriusok nem „csak úgy” lesznek, hanem képezni kell őket és ehhez bizony sok idő kell.

Mikor valaki végre megérkezik a missziós mezőre, szembe kell néznie azzal a ténnyel, hogy nem mindjárt másnap válik hasznos tagjává az ottani fordítói csapatnak. Egy idegen, az európaiától élesen eltérő kultúrájú, éghajlatú országba való beilleszkedés nem egyik ►

**Wycliffe
Bibliafordítók
Egyesülete**

D. Szabó Dániel
elnök

Drs. Gonda László
alelnök

**Molnár Sándor
Szegedi Tivadar**
elnökségi tagok

Kovács Attila
igazgató

Helen Kovács
adminisztrációs
munkatárs

Zentai Zsuzsanna
kommunikációs
koordinátor

Martin M. Robb
pénzügyi
koordinátor

► napról a másikra történik. Annak is tudatában kell lennünk, hogy sok országban nem a keresztyénség a fő vallás, Jézus követőit nem mindenhol fogadják tárt karokkal, még ha nem is kell nyíltan ellenségeskedésre számítani.

Isten szemszögéből minden másképp van. Ő nem a mi mértékünkkel méri a sikert és az eredményt.

A kezdeti időszak után a szolgálattól függően kezdődik általában a második idegen nyelv megtanulása. Miért második és nem az első? Egy magyar Wycliffe-tagnak – ahhoz, hogy eddig is eljusson – már meg kellett tanulnia **legalább egy világnyelvet**. Ezután következik a **második nyelv elsajátítása**,

ami általában az adott ország hivatalos vagy kereskedelmi nyelve. (Magyar példával élve: a Gardner házaspár szolgálatuk első éveit a román nyelv tanulásával töltötte.) Akik anyanyelvükön kívül már valamennyire elsajátítottak valamilyen nyelvet, tudják, hogy a nyelvtanulás mennyi szellemi erőfeszítést és időt vesz igénybe. A nyelvek tanulása itt nem ér véget, hiszen hátra van még **egy harmadik nyelv elsajátítása** is, mely legtöbbször annak a nyelvcsoporthoz tartozik, akikkel munkatársunk szorosán együtt fog dolgozni, akár a bibliafordítás, akár az írásolvasás-oktatás területén (Gardnerék esetében ez a roma nyelv). A misszionáriusnak ebbe a közösségbe is be kell illeszkednie, s a nyelv megtanulása mellett **meg kell ismernie azokat a kulturális szokásokat** is, amelyek az adott közösségre jellemzőek. **Ki kell választani azokat a munkatársakat**, akik majd a fordításban, írásolvasás-oktatásban segítségükre lesznek, valamint meg kell győzni az adott nyelvközösséget arról, hogy valóban szükségük van fordításra. Csak ezek után kezdődhet el a fordítói munka.

Az alkalmazkodás és elfogadtatás mellett hitelesen és példamutatóan kell Krisztus tanújának is maradnia az évek alatt, ami nem mindig egyszerű feladat olyan környezetben, ahol a megszokottnál kisebb komfortfokozattal is be kell érniük. A legtöbb európai népnek, köztük a magyarságnak is, sok időre volt szüksége ahhoz, hogy az egész társadalmat átjárja a keresztyén szellemiség, miután felhagytak a pogánysággal. Érthető tehát,

hogy időnként évek szükségeltetnek ahhoz, hogy az evangélium szára begyökerezjen abban a kultúrában, ahol talán most hangzik fel az először. A mi felelőségünk abban rejlik, hogyan reagálunk a körülményekre. Törvényszerűen be kell-e következnie annak, hogy amennyiben valaminek az elvégzése sok időt vesz igénybe, akkor egy idő után belefáradunk és elveszítjük lelkesedésünket a cél iránt? Ha a világ szemszögéből nézzük a dolgokat, akkor valószínűleg igen. Ám Isten szemszögéből minden másképp van. Ő nem a mi mértékünkkel méri a sikert és az eredményt. A missziós mezőn dolgozóktól elsősorban **engedelmességet** kér, hogy menjenek el oda és álljanak helyt ott, ahová Ő állította őket. Tőlünk, akik itthonról támogatjuk külföldön szolgáló testvéreinket, **hűséget és kitartást** vár, valamint fáradhatatlanságot az értük való imádkozásban, s hogy az idő múlása ellenére is viseljük szívünkön szolgálatukat.

A cikk elején található idézet jól illusztrálja a tényt, hogy a Wycliffe szolgálata gyakran bizony csak lassan hoz szemmel látható eredményt. Ez azonban nem kérdőjelezi meg azt, hogy érdemes-e folytatni a munkát!

A Jama Majee indiánok között mostanra már egyre több, lélekben is gyarapodó gyülekezet alakult, azonban ezt kezdetben emberileg senki sem tudta volna megjósolni. 30 év után Isten Igéje végre kezdte elosztatni a Jama Majee indiánok sötét félelmeit. 42 embert kereszteltek meg egy napon, s azóta is sokan találtak szabadulást a Szentírás igazsága által.

Isten, aki látja az „egész képet”, már akkor tudta ezt. A misszionáriusok sem adták fel, a nehézségek ellenére sem! Azok az új keresztyének pedig, akik a fordítók áldozatos, több évtizedes szolgálata után jutottak hitre, most nagyon hálásak azért, hogy a munka nem szakadt meg annak idején. Ha az ő életváltásuk vagy örök életük ajándékának szempontjából nézzük az eseményeket, 30 földi év fáradozása nem is tűnik olyan rossz befektetésnek.

Mi tehát a siker? Nagyon jól tudjuk, hogy a világon semmi sem állandó, s előbb-utóbb minden emberalkotta dolog a mulandóságé lesz, legyen az társadalmi rendszer, irányzat vagy divat. A Bibliából viszont tudjuk, hogy Isten Igéje soha el nem múlik (Mt. 24:35). Számunkra is nagyszerű kiváltság, hogy támogatásunk által részt vállalhatunk az egyetlen örök érvényű Igazság átadásában olyan embertársainknak, akiknek ez eddig még nem adatott meg! Legyünk kitartóak és hűségesek, s próbáljuk mi is Isten szemszögéből nézni a világot!

Kovács Attila

Egy Újszövetség fordításának receptje	
1 év nyelvészeti felmérés	24 kiadott könyv
5-15 év fordítási munka	3 számítógép
2-4 év írásolvasás-oktatás	5 nyelvi-lektor
2 tanár	3 év nyelvtanulás

Szakácsok és konyhalányok egyaránt keresteknek.
Egy csipetnyi türelem elengedhetetlen, de nagy a jutalma. És ne feledd: a sütés csapattmunka!

**Wycliffe
Bibliafordítók
Egyesülete**

**3300 Eger
Markhó F. u. 2.**

**Tel./Fax:
(36) 412-170**

**E-mail:
wo_hungary@
wycliffe.org**

**Web:
www.wycliffe.hu**

Wycliffe

